

Tipurile de joc

Putem identifica următoarele tipuri de joc

- de explorare;
- de mișcare;
- de manipulare;
- de socializare;
- de stimulare;
- de soluționare a problemelor.

Niciuna dintre formele acestea nu este în stare pură, toate există cu ponderi diferite în jocul copilului.

Aceste tipuri de joc sunt părțile componente ale unui mozaic pe care îl intitulăm **jocul copilului**.

JOCUL DE EXPLORARE presupune încercările și tentativele copilului de a cunoaște și a descoperi lucruri noi. Explorarea este una dintre acțiunile fundamentale ale dezvoltării copilului. Ea permite cucerirea lumii înconjurătoare și stimulează motivația de a cunoaște, oferind bazele dezvoltării potențialului psiho-fizic și aptitudinal al copilului.

JOCUL DE MIȘCARE presupune folosirea corpului în activități care solicită componentele fizice ale copilului. Mișcarea este importantă pentru dezvoltare prin însuși faptul că determină dezvoltarea psihică, permite activismul în explorarea lumii și controlul asupra corpului.

JOCUL DE MANIPULARE este cel care antrenează capacitățile de coordonare, controlul lor și aptitudinile necesare. Prin manipularea obiectelor ce aparțin lumii înconjurătoare, copilul începe să controleze posibilitățile sale de a cunoaște, a schimba și a stăpâni realitatea. Cea mai importantă consecință este câștigarea independenței de acțiune și autocontrolul lui.

JOCUL DE SOCIALIZARE implică interacțiunea copilului cu ceilalți, acțiunea de a da și a lua și înțelegerea faptului că nu este singur în ceea ce face. Socializarea prin joc este dimensiunea fundamentală a copilului. Ea încurajează imitația și dezvoltarea aptitudinilor de comunicare socială și de interacțiune cu ceilalți copii și cu adulții.

JOCUL DE STIMULARE constă în folosirea imaginației de către copil în a transforma obiectele și lucrurile cu care se joacă în simboluri ale lumii exterioare. Jocul de stimulare este unul dintre cele mai importante tipuri de joc pentru dezvoltarea aptitudinilor de comunicare. În același timp, este terenul de manifestare a creativității și cunoașterii prin substituirea situațiilor de viață mai mult sau mai puțin dificile din viața copilului.